

Pohádka - Matějů, Jaroslav

G

1. Já tvou zlatou klec znám, dávno v ní přebývám,

C D G

a tak se tu měj, vítr nabírám.

G

Výškám neodolám, z křídel představy mám,

C D G

nic se neřeší, když dole zůstávám.

G

Emi

R: Vysmívám se pohádkám,

G

Emi

protože jen dobrem končí

Ami D G

a já s ním právě začínám.

2. Pády nezabrání dát se do hledání

starejch pocitů, novejch setkání.

Já blázen doufal že víš, můj svět nesnáší kýč,

a ty v objetí stavělas mi mříž.

R: Vysmívám se...